

Atmiņas par kora dziedāšanu Palsmanes pagasta kolhozā „Oktobris” no 1966.-1970. (no 1990. g. – Variņu pagasts).

Līdz ar kolhoza „Oktobris” jaunā tautas nama atklāšanu pašdarbībai sākās uzplaukums. Pie mums sāka braukt Valmieras teātris ar izrādēm un mākslinieki no Rīgas. Bet gribējās pašiem arī darboties jaunajās telpās, ko kolhozs uzcēla kultūrvides attīstībai un pašdarbniekiem. Kluba vadītājam Gunāram Bērīņam doma bija par jaukto kori kolhozā, bet trūka diriģenta. Tā sākās meklējumi Smiltēnē, uz ko atsaucās jaunais mūzikas skolas diriģents skolotājs Artis Kumsārs. Kolhoza valdes priekšsēdētājs Ēvalds Viļumsons atbalstīja šo domu un deva automašīnu, lai Kumsāru atvestu un aizvestu uz mēģinājumiem, arī algoja viņu. Tā nu mēs sākām mācīties dziesmas un arī notika pirmie koncerti savās mājās, kuri guva atsaucību. Tā kā vietējie redzēja ar kādu degsmi strādā kora diriģents, tad pieteicās jauni dalībnieki. Arī palsmanieši sāka braukt pie mums, bijām priecīgi, ka nu jau ir īsts koris un diriģents rosināja mācīties dziesmu svētku repertuāru. Pats diriģents nāca atkal ar jaunām ierosmēm, aicināja par kormeistari Smiltēnes mūzikas skolas skolotāju Sandru Luhaeri, lai varētu vienlaicīgi 2 telpās mācīties balsis. Mācījāmies arī tautas dziesmas un aktīvi piedalījāmies sadzīves tradīcijās, kas notika Palsmanē, sveicām kolhoza jaunus pārus kāzu ceremonijās. Kora dvēsele bija diriģents Kumsārs, kas ar savām idejām un degsmi prata aizdzīt darba dienas nogurumu no koristu sejām, tāds dzirkstoša prieka pilns, ar labu humoru apveltīts bija Artis Kumsārs. Drīz viņu pārcēla darbā uz Madonu, bet iesākto kora dziedāšanu turpināja Sandra Luhaera. Koris piedalījās visos darba svētkos rajonā un 2 dziesmu svētkos Rīgā.

Ņina Cāne (79 gadi), bijusī bērnudārza audzinātāja